

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10To/35/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8421010208
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8421010208.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov JUDr. Petra Tobiaša a JUDr. Evy Rešatkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 12.01.2022, v trestnej veci proti obžalovanému A. D. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9T/44/2021 zo dňa 20.09.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovanému A. D., nar. XX.X.XXXX v L., trvale bytom U. N. XX/XX, H. M., okr. L.

u k l a d á

Podľa § 348 ods. 1 Tr. zákona za použitia § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 (šiestich) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona ho na výkon uloženého trestu odňatia slobody z a r a d ů j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný A. D. uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 01.02.2021 vo Veľkej Lomnici, okr. Kežmarok, si osobne prevzal výzvu Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1T 42/2018 zo dňa 20.01.2021, podľa ktorej mal ihneď po obdržaní tejto výzvy nastúpiť v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Prešov výkon trestu odňatia slobody v trvaní pätnástich mesiacov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1T 42/2018 zo dňa 21.09.2020, právoplatným dňa 07.10.2020, pričom do výkonu trestu bez vážneho dôvodu po obdržaní uvedenej výzvy nenastúpil a následne bol dňa 25.02.2021 dodaný do Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Prešov.

Za to mu podľa § 348 ods. 1 Tr. zákona s poukazom na § 36 písm. l), § 37 písm. m) a § 38 ods. 2 Tr. zákona bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Proti tomuto rozsudku, proti jeho výroku o treste, ihneď po jeho vyhlásení, podal obžalovaný odvolanie, ktoré prostredníctvom svojho obhajcu aj bližšie písomne odôvodnil. V písomnom odôvodnení uviedol, že si je vedomý toho, že porušil zákon, za čo musí niesť zodpovednosť, avšak vzhľadom na okolnosti skutku a jeho predchádzajúce odsúdenie, keď vykonával trest odňatia slobody v dĺžke 15 mesiacov, považuje uložený trest odňatia slobody v trvaní 9 mesiacov so zaradením do stredného stupňa strázenia za neprimerane prísny. Za daných okolností má zato, že trest, ktorý v čase vyhlásenia napadnutého rozsudku vykonával, je postačujúci a podľa neho boli splnené podmienky v § 44 Trestného zákona na to, aby súd upustil od ďalšieho trestu, keďže trest uložený skorším rozsudkom je dostatočný na ochranu spoločnosti a jeho nápravu. Je si vedomý svojho pochybenia a chce viesť riadny život tak, aby sa nedopustil protiprávneho konania a aby nebol viacej stíhaný. Z toho dôvodu považuje uložený trest za neprimeraný. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok z dôvodov ustanovenia § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil a aby mu nebol uložený ďalší trest, prípadne aby mu trest znížil.

Na základe podaného odvolania preskúmal krajský súd napadnutý rozsudok v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

Na základe takto vykonaného preskúmania dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné. Aj podľa odvolacieho súdu je totiž uložený trest neprimerane prísny.

Súd prvého stupňa napadnuté rozhodnutie o treste odôvodnil predovšetkým osobou obžalovaného, ktorý bol v minulosti opakovane súdne trestaný. Na podklade toho zdôraznil, že ani ukladané a vykonané tresty odňatia slobody obžalovaného nevedli ku korekcii v jeho správaní a k tomu, aby rešpektoval zákony tohto štátu a normy spoločnosti, ale že práve naopak, obžalovaný tieto normy naďalej porušuje a pre seba ich nepovažuje za záväzné, ak sa mu ich dodržanie nehodí. Obžalovaný bol už navyše odsúdený za rovnaký trestný čin, ako je ten v prejednávanej trestnej veci, teda vedel, aký dôsledok bude mať toto jeho konanie a napriek tomu sa ho opätovne dopustil. Táto špeciálna recidíva podľa súdu prvého stupňa mu nedáva priestor na to, aby pri ukladaní trestu uplatňoval atribúty výchovnej stránky trestu, ale zameral sa na jeho represívnu stránku. Preto obžalovanému uložil trest odňatia slobody bližšie k polovici zákonnej trestnej sadzby vo výmere 9 mesiacov, ktorý považuje za primeranú odpoveď na správanie sa obžalovaného.

S uvedenými závermi prvostupňového súdu však nie je možné celkom súhlasiť, nakoľko pri rozhodovaní nezohľadnil komplexne všetky kritériá rozhodné pre určenie výšky trestu, v dôsledku čoho je neprimerane preferovaná represívna funkcia trestu pred funkciou výchovnou.

Vychádzajúc z ust. § 34 ods. 1 Tr. zákona, účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Z ust. § 34 ods. 3, ods. 4 veta prvá Tr. zákona vyplýva, že trest má postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V prvom rade je potrebné poukázať na to, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 20.09.2021 urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Po tom, čo obžalovaný aj kladne odpovedal na otázky uvedené v ustanovení § 333 ods. 3

písm. c), d), f), g) a h) Tr. poriadku, okresný súd postupom podľa § 257 ods. 7, 8 Tr. poriadku prijal jeho vyhlásenie a vykonal len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Po takto vykonanom dokazovaní správne prvostupňový súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť a jednu priťažujúcu okolnosť. Poľahčujúcu okolnosť priznal obžalovanému podľa § 36 písm. l) Tr. zákona, teda že sa k spáchaniu trestného činu priznal a úprimne ho oľutoval. Z priťažujúcich okolností mu pričítal okolnosť uvedenú v § 37 písm. m) Tr. zákona, teda že už bol za trestný čin odsúdený.

Ďalej je však potrebné prihliadnúť aj na spôsob spáchania činu a jeho následok. Konanie obžalovaného spočívalo v tom, že po doručení výzvy dňa 01.02.2021 ihneď nenastúpil do výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov, ale tam bol 25.02.2021 dodaný z adresy svojho trvalého pobytu. Obžalovaný sa pred výkonom trestu odňatia slobody neskrýval, neutekal a neurobil ani žiadne iné opatrenia, ktoré by sťažovali či znemožňovali výkon uloženého trestu. Takéto konanie obžalovaného sa teda nevyznačuje ničím, čím by zvyšovalo jeho závažnosť nad minimálnu bežnú typovú závažnosť predmetného prečinu.

Napriek tomu, že prvostupňový súd ustálil, že obžalovaný sa trestného činu dopustil vo forme nepriameho úmyslu, teda v menej závažnej forme úmyselného zavinenia, ani túto skutočnosť pri rozhodovaní o výške trestu do úvahy nevezal.

Hoci prvostupňový súd obžalovaného hodnotí ako ťažkého recidivistu, u ktorého je možné účel trestu dosiahnuť len represiou, tak takéto hodnotenie z obsahu dôkazov nevyplýva. Obžalovaný má síce v odpise registra trestov 6 záznamov, ale z nich sa v prvých dvoch prípadoch hľadí na neho, akoby odsúdený nebol, ďalej pri záznamoch pod sp. zn. 7T/75/2019 a 7T/74/2019 išlo o súbeh trestných činov, za ktoré bol uložený jeden súhrnný trest a napokon pri záznamoch pod sp. zn. 9T/95/2018 a 1T/42/2018 išlo o jeden pokračovací trestný čin spáchaný dvoma čiastkovými útokmi, za ktorý mu bol uložený jeden spoločný trest. Čo je však dôležitejšie, obžalovaný sa vždy dopúšťal len prečinov, teda menej závažnejšej trestnej činnosti, nikdy nie zločinu či obzvlášť závažného zločinu. Jeho trestná činnosť v piatich prípadoch spočívala v tom, že nezabezpečil, aby jeho deti si plnili povinnú školskú dochádzku, teda ohrozoval mravnú výchovu mládeže, a v jednom prípade nenastúpil bez vážneho dôvodu výkon trestu odňatia slobody.

Na základe uvedeného nie je možné konštatovať, aby v prípade obžalovaného šlo až o takého porušovateľa právnych noriem, na ktorého by bolo potrebné pôsobiť až trestom odňatia slobody pri polovici trestnej sadzby, ktorá je v § 348 ods. 1 Tr. zákona ustanovená do dvoch rokov.

Aj kladná správa z Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody ohľadom výkonu trestu obžalovaným umožňuje urobiť záver, že účel trestu je možné u obžalovaného dosiahnuť aj trestom odňatia slobody kratšieho trvania, než je 9 mesiacov. Podľa tejto správy obžalovaný vykonával príkazy bez poznámok, poriadok, disciplínu a režim neporušoval a jeho správanie a vystupovanie bolo na požadovanej a bezproblémovej úrovni. Bol aj pracovne zaradený na nestráženom pracovisku mimo ústavu.

Na strane druhej do úvahy neprichádza ani obžalovaným navrhnuté upustenie od uloženia ďalšieho trestu. V prípade obžalovaného totiž skutočne nejde o osobu, ktorá by sa protiprávneho konania dopustila len celkom výnimočne, ale o osobu, ktorá napriek výkonu trestu odňatia slobody sa opakovane dopúšťa, aj keď menej závažnej, ale obdobnej trestnej činnosti.

Preto krajský súd na podklade odvolania obžalovaného jednomyseľne rozhodol tak, že napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu zrušil a sám vo veci rozhodol tak, že obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov. Pre jeho výkon ho z rovnakých dôvodov, ako prvostupňový súd v napadnutom rozsudku, podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je

přípustný.